

Στον δάσκαλό μου με αγάπη

✘ Στην διάρκεια της μαθητικής μου θητείας, πολλοί ήταν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές που πέρασαν μπροστά από το μαθητικό μου θρανίο. Τους πιο πολλούς δεν τους θυμάμαι, ενώ κάποιοι διατηρούνται στη μνήμη μου λόγω κάποιων κοινότυπων γνωρισμάτων που συναντά κάποιος στις σχολικές αίθουσες, όπως αυστηρότητα, βαρεμάρα, χαβαλές, εμφάνιση (η ερωτική φαντασία των αρρένων μαθητών, οργιάζε θυμάμαι για την πανέμορφη ξανθιά φιλόλογο του 2ου Λυκείου Λαμίας, ονόματι Ανδριάνα -μου διαφεύγει το επώνυμό της-).

Υπήρξε όμως και ένας καθηγητής που έμεινε ανεξίτηλα στη μνήμη μου. Ο Θεόδωρος Πατσινακίδης, ο οποίος διατέλεσε Γυμνασιάρχης, στο Γυμνάσιο Ξυνιάδος (30 χιλιόμετρα περίπου από τη Λαμία, στην επαρχία Δομοκού) στα μέσα της δεκαετίας του '80. Ο Πατσινακίδης -που πάντως εξέπεμπε κι αυτός μια αυστηρότητα, παρ' όλο που δεν μπορώ να πω ότι την γνώρισα- είχε καταφέρει κάτι καταπληκτικό κατ' εμέ. Είχε μετατρέψει το βαρετό και ανεπιθύμητο -για τους περισσότερους- μάθημα της Χημείας που μας δίδασκε, σε μάθημα γενικών γνώσεων. Είχε έναν μοναδικό τρόπο να σε καθηλώνει και να σε κάνει να κρέμεσαι από τα χείλη του. Ξεκινούσε π.χ. να μιλάει στην αρχή για την νιτρογλυκερίνη και το μάθημα κατέληγε με την ιστορία του Νόμπελ. Ουσιαστικά, ο Πατσινακίδης με εφελτήριο το μάθημα της Χημείας, στην πραγματικότητα μας δίδασκε και Ιστορία (και όχι μόνο). Και το έκανε αυτό, με έναν τρόπο απλό και αφηγηματικό, χωρίς να υπάρχει κάτι προμελετημένο στη διδασκαλία του (ήταν από τους ελάχιστους καθηγητές θυμάμαι, που δεν κοίταζε στο βιβλίο για να μας διαβάσει). Μας έκανε να νιώθουμε, όπως τα πιτσιρίκια που τους λέει η γιαγιά παραμύθι και αγωνιούν να ακούσουν τη συνέχεια.

Θεώρησα σκόπιμο, να κάνω μια μικρή αναφορά σ' αυτόν τον Δάσκαλο, γιατί προσωπικά θεωρώ ότι ήταν από τους πρώτους, που μου έβαλαν το «σαράκι» της αναζήτησης της γνώσης στο παιδικό μυαλό μου και με έκαναν να ξεφυλλίζω την Εγκυκλοπαίδειά μου (μια Εγκυκλοπαίδεια, που δυστυχώς για πολλούς αποτελεί ένα διακοσμητικό στοιχείο). Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό, που πρόλαβα και είχα δάσκαλο τον Θεόδωρο Πατσινακίδη.

Ο Θεόδωρος Πατσινακίδης (ο οποίος απ' ότι θυμάμαι ήταν πρόεδρος των Ποντίων Λαμίας), όπως διάβασα, σκοτώθηκε πριν λίγα χρόνια σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα, έξω από τη Λαμία.

Γεια χαρά δάσκαλε κι ευχαριστούμε για την γνώση που μας πότισες...